

কলেজ কেম্পাছ

চিত্তা- ১

আমাৰ সাধাৰণ মানুহৰ সভ্য সমাজখনত মানুহজাতিক নৈতিকভাৱে দুটা ভাগত ভাগ কৰা হয়— ১) ভাল মানুহ আৰু ২) বেয়া মানুহ। কোনো এজন ব্যক্তিৰ বিষয়ে ভালকৈ নজনা কৈয়ে আমি মাত্ৰ এটা সাক্ষাৎকাৰতে তেওঁৰ বিষয়ে মন্তব্য আগবঢ়াওঁ— ‘মানুহজন বৰ ভাল’, ‘মানুহজন বা মানুহজনী বৰ বেয়া, একদম ফাল্ছু’ ইত্যাদি। আমাৰ মনত এনেবোৰ ধাৰণাৰ উদ্ভৱ হয় অথবা এনেবোৰ মন্তব্য আগবঢ়াওঁ একমাত্ৰ মানুহজনৰ ক্ষুণ্ণ সময়ৰ ব্যৱহাৰ বা আচৰণৰ পৰাহে। এইক্ষেত্ৰত মনলৈ আহে চিটিবাছত ডাঙৰ আখৰৰে লিখি থোৱা— ‘আপোনাৰ ব্যৱহাৰেই আপোনাৰ পৰিচয়’ শাৰীটোলৈ।

সৰুৰে পৰাই শুনি আহিছো আমাক ডাঙৰসকলে কোৱা— ‘ডাঙৰ হ’লে ভাল মানুহ হ’ব’। কিন্তু ভালমানুহনো কোনবোৰ সেইবিষয়ে কোনোৱে একো বুজাই নকয়। কোনোৰ মতে মদ-ভাং নোখোৱা, বেয়া মাত নমতা মানুহেই ভাল মানুহৰ শাৰীৰ, কাৰোবাৰ মতে আকৌ পঢ়া শুনাত ভাল হলেই ভাল। কোনো কোনোৰ মতে আকৌ মদ-ভাং খোৱাটো দোষৰ কথা নহয় যদিহে তেওঁলোকে হত্যা-লুণ্ঠন আদি নকৰে। বহুতেই কোৱাও শুনিছো— ‘মদ খালে, জুৱা খেলিলে মানুহ বেয়া হয় বুলি ক’ববাত লিখা আছে নেকি?’

ভাল মানুহ বেয়া মানুহ সম্পৰ্কে যাৰেই যি মতামত নহওক কিয়, মই ভাবো যে যিসকল লোকৰ কাৰ্যকলাপে নিজৰ লগতে আনৰো শাৰীৰিক মানসিক ক্ষতি নকৰে বৰঞ্চ উন্নতিহে কৰে, সেইসকল লোকেই ভালৰ শাৰীত পৰে। নিজে নিজকে ঠিক কৰি ৰাখিলে কোনেও কাকো বেয়া মানুহৰ অনৰ্থক উপাধি দিব নোৱাৰে।

শেষত এটাই মোৰ ক’বলগীয়া যে, এজন মানুহক ভাল বা বেয়া ৰূপে সমাজৰ আগত দাঙি ধৰাতো প্ৰকৃততে সময়, পৰিস্থিতি আৰু পৰিৱেশৰ ওপৰতহে নিৰ্ভৰ কৰে।

ৰিমজিম বৰা

যষ্ঠ যাত্ৰাসিক (অসমীয়া বিভাগ)

চিত্তা- ২

ব্যক্তি জীৱন আৰু সমাজ জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈছে ৰাজনীতি। গণতন্ত্ৰ প্ৰতিফলনৰ এক উপায় হৈছে ৰাজনীতি। সেয়েহে কম বেছি পৰিমাণে সকলো লোকেই প্ৰত্যক্ষ বা পৰোক্ষভাৱে ৰাজনীতিত অংশগ্ৰহণ কৰে। কিন্তু প্ৰচলিত ৰাজনৈতিক ব্যৱস্থাই জনসাধাৰণ তথা সমাজৰ জলন্ত সমস্যা সমাধান কৰাতকৈ ৰাজনীতিকীকৰণতহে বেছি গুৰুত্ব দিছে। বৰ্তমান বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলে দলীয় স্বার্থৰ বাবে দেশৰ সকলোবোৰ সম্পদক ৰাজনীতিৰ অংশীদাৰ কৰি লৈছে। উদাহৰণস্বৰূপে— ৰাস্তা-ঘাট, যান-বাহন, চৰকাৰী তথা বেচৰকাৰী সংস্থা, ধৰ্মীয় সংগঠন, সংবাদ মাধ্যম, পুলিচ প্ৰশাসন, ক্ৰীড়া সংগঠন, উৎসৱ-পাৰ্বণ আদি সকলোবোৰকে ৰাজনীতিৰ স্বার্থত ব্যৱহাৰ কৰা দেখা গৈছে।

এনে ৰাজনৈতিক ব্যৱস্থাৰ পৰা দেশৰ উন্নয়ন কোনোপধ্যেই আশা কৰিব নোৱাৰি। ফলত ভৱিষ্যৎ প্ৰজন্মলৈ কি ৰাজনৈতিক সংস্কৃতি প্ৰবাহিত হ'ব এই বিষয়ে এটা ডাঙৰ প্ৰশ্নৰ উত্থাপন হৈছে। স্বভাৱতেই জনসাধাৰণ জ্ঞাত হৈছে এই ৰাজনৈতিক ব্যৱস্থাৰ পৰা গঠন হোৱা চৰকাৰে জনসাধাৰণ তথা দেশৰ কি উন্নয়ন কৰিব।

অসম এখন উন্নয়নশীল ৰাষ্ট্ৰৰ ৰাজ্য যদিও অসমত এক সুকীয়া বৈশিষ্ট্যই বিৰাজ কৰিছে। অসমত বৃহত্তৰ জাতি-জনগোষ্ঠীৰ, সংস্কৃতিৰ সমাহাৰ আছে। এনে এখন ৰাজ্যৰ জনসাধাৰণৰ উন্নয়ন মিলা-প্ৰীতি, সন্তাৰ তথা অগ্ৰগতিৰ বাবে চৰকাৰ তথা ৰাজনৈতিক দলবোৰে অসমৰ সম্পদবোৰ ৰাজনীতিকীকৰণ কৰাৰ পৰিৱৰ্তে সু-ব্যৱহাৰৰ কথাহে চিন্তা কৰিব লাগে। নহলে অসমৰ সুকীয়া বৈশিষ্ট্য বিপদাপন্ন হ'ব। ইতিমধ্যে অসমৰ শত্ৰু ভাৱৰ ৰাজনীতিয়ে অসমত সন্ত্ৰাসৰ সৃষ্টি কৰিছেই।

নয়নজ্যোতি নাথ

যষ্ঠ যাত্ৰাসিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান)

চিত্তা- ৩

‘বন্ধুত্ব’— তিনিটা আখৰৰ এই মাজতে সোমাই আছে বহুতো মৰম, বিশ্বাস আৰু ভাললগা। বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্কটোৱেই হৈছে পৃথিৱীৰ সকলো সম্পৰ্কতকৈ শ্ৰেষ্ঠ আৰু গভীৰ। এই বিশ্বায়নৰ যুগে আজি আমাৰ সকলোকে ওচৰ চপাই আনিছে। Facebook, Twitter, Whatsapp আদি Social networking site বোৰে আটাইতকৈ সহজলভ্য কৰি পেলোৱা সম্পৰ্কটোৱে হৈছে বন্ধুত্ব। ইয়াত মন গ’লেই আপুনি বেয়া পোৱা বন্ধুক ‘Unfriend’ বা ‘Block’ কৰি থ’ব পাৰে আৰু ভালপোৱা বন্ধুক ‘favourite’ বুলি স্বীকৃতিও দি থ’ব পাৰে। পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ শ্ৰেষ্ঠতম সম্পৰ্কটোৱেই মূল্য আপুনি একো একোটা Like/comment ৰেই জুখিব পাৰে।

কিন্তু বাস্তৱ জীৱনত জানো এনেবোৰ সম্ভৱ? বৰ্তমান বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্কটোৰ এনেভাৱে অৱক্ষয় ঘটিছে যে আপোনালৈ একেবাৰে নিকৃষ্টতম বিপদটোও আপোনাৰ প্ৰিয় বন্ধুজনেই আনিব পাৰে। বহুতেই বন্ধুত্ব শব্দৰ অপব্যৱহাৰ কৰি বহু অপকৰ্মত লিপ্ত হৈ পৰে। ইয়াৰ বাবে বহুক্ষেত্ৰত জগৰীয়া এই E-Friendship। বন্ধুত্বৰ মূল শিপা হৈছে ‘বিশ্বাস’ আৰু এই বিশ্বাসৰ শিপা উভালি পেলাইছে বৰ্তমান যুগৰ বিকৃত বন্ধুত্বই। সেইবাবেই মই ভাবো এনেবোৰ সম্পৰ্ক গঢ় দিয়াৰ আগতে আমি যথেষ্ট ভাবি-চিন্তি, মানুহৰ বিষয়ে জানি বুজি আগবাঢ়িব লাগে।

ভাস্কৰী মহন্ত

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (হিচাপবিদ্যা বিভাগ)

চিত্তা- ৪

নিচা হৈছে শাৰীৰিক আৰু মানসিক অসুস্থতাৰে পৰিপূৰ্ণ একপ্ৰকাৰৰ সুকীয়া অনুভৱ। কিছুক্ষেত্ৰত নিচা সেৱন কৰাটো তেনেই সাধাৰণ, মাথো নকৰিলে নহয়। নিচাসক্ত ব্যক্তিসকলে পুনৰ নিচা সেৱন কৰাৰ পিছতহে পূৰ্বৰ সতেজতা অনুভৱ কৰে। উদাহৰণস্বৰূপে, তামোল-পাণ, চিগাৰেট-চাধা ইত্যাদি। এই আটাইবোৰেই মানসিকভাৱে হোৱা নিচাৰ লগত জড়িত। এনেধৰণৰ নিচাসমূহ সেৱন কৰি থকা সকলৰ দৈহিক একো সালসলনি বাহ্যিকভাৱে দেখা নাযায় যদিও আভ্যন্তৰীণভাৱে ই স্বাস্থ্যৰ ক্ষতিকাৰক।

আন এনে কিছুমান নিচা আছে যিবোৰ বেছি ভয়ানক আৰু সেৱন কৰাৰ ১০ মিনিটৰ ভিতৰত ব্যক্তিজনৰ শাৰীৰিক-মানসিক পৰিৱৰ্তন দেখা যায়। মদ, আচৰাবত ব্যৱহৃত এবিধ আঠাজাতীয় দ্ৰব্য, বেমাৰৰ প্ৰতিকাৰ কৰা এবিধ চিৰাপ ইত্যাদি হৈছে এনেধৰণৰ মাদকদ্ৰব্য। এইবোৰে দৈহিক মানসিক দুয়োভাৱে ক্ৰিয়া কৰে।

নিচা সেৱন কৰা ব্যক্তিসকলৰ জীৱন লাহে লাহে সমাপ্ত হোৱাৰ দিশে গতি কৰে। আজিৰ সমাজত নিচা এনেভাৱে বিয়পি পৰিছে যে নিচাৰ অবিহনে যেন জীৱনটো নচলে। কিন্তু প্ৰকৃততে এইবোৰ সেৱনৰ অভ্যাসে মন, ধন, চৰিত্ৰ সকলো প্ৰকাৰে কলংকিত কৰে। ভাবি আচৰিত লাগে যে, মানুহে এই নিচাজাতীয় দ্ৰব্যবোৰ অপকাৰী বুলি জানিও সেৱন কৰে। এই দ্ৰব্যসমূহ সমাজৰ বাবে বৰবিহ। সেয়ে যিমান পাৰি এইবোৰৰ পৰা আঁতৰি থকাৰ চেষ্টা কৰি নিজৰ লগতে সমাজখনকো সুস্থ কৰি ৰাখিব লাগে।

চয়নিকা দেৱী

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (হিচাপবিদ্যা বিভাগ)

চিত্তা- ৫

আমাৰ কলিয়াবৰ মহাবিদ্যালয়খনৰ চাৰিওকাষৰ পৰিৱেশ অতি মনোমোহা। এটা সেউজ সতেজ আৱৰণৰ মাজত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন অৱস্থিত। এনে এটা পৰিৱেশৰ সৌন্দৰ্য অটুট ৰাখিবলৈ হ'লে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে ব্যৱাহাৰ কৰা বিভিন্ন পেলনীয়া পেকেট, কাগজ-পাতি ইত্যাদি চৌহদৰ ভিতৰত থকা ডাষ্টবিনবোৰত পেলোৱাৰ বাবে সচেতন হ'ব লাগে। কেৱল চাফ-চিকুণ কৰা মহাবিদ্যালয় কৰ্মীসকলৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰি চলিলেই আমাৰ পৰিৱেশটো পৰিষ্কাৰ হৈ নাথাকিব, যদিহে ইয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল নিজেই সচেতন নহয়। তদুপৰি তামোল-গুটখা আদিৰ পিক শ্ৰেণীকোঠাৰ বেৰত পেলাই আমি নিজেই নিজৰ পৰিৱেশটো নষ্ট কৰিছো। গতিকে আমি সকলো শিক্ষাৰ্থীয়ে যদি পৰিষ্কাৰ-পৰিচ্ছন্নতাৰ প্ৰতি সচেতন হওঁ, ইয়ে আমাৰ সুস্থ মানসিকতাৰ পৰিচয় দিব। মই ভাবোঁ, সুস্থ পৰিবেশতহে ভাল শৈক্ষিক অৱস্থা এটা গঢ় লৈ উঠে।

প্ৰিয়ংকা শইকীয়া

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (শিক্ষা বিভাগ)

চিত্তা- ৬

সৰুৰে পৰা শুনি আহিছো অসমখন বহু সমস্যাৰে জৰ্জৰিত। স্বাধীনতাৰ পিছৰ পৰাই অসমৰ এই অৱস্থাই সচেতন লোকসকলক বাৰুকৈয়ে ভাৰাত্ৰান্ত কৰি আহিছে। প্ৰাকৃতিক সম্পদেৰে ভৰপূৰ, কিন্তু যথাযথ ব্যৱহাৰৰ অভাৱত আয় নাই। জীৱনদায়িনী (?) নদ-নদীৰে ভৰপূৰ, কিন্তু সেইসমূহৰ সংহাৰকাৰী ৰূপৰ লগত সহবাস কৰাৰ বাহিৰে আমি একো কৰিব পৰা নাই। অসম আন্দোলনৰ সেই উদ্ভাস্ত উন্মাদনাই অসমখন ছবছৰ ধৰি কঁপাই যোৱাৰ পিছত কি পালো কি হেৰুৱালো তাৰ হিচাপ কৰাৰ ধৃষ্টতা আমাৰ নাই। কিন্তু সোণৰ অসম গঢ়াৰ কথা কৈ মাটিৰ অসমখনকো বিশ্বাসঘাতকতা কৰি কোনে কোনে নিজৰ সংসাৰহে সোণৰ কৰিলে সেয়া সকলোৰে জ্ঞাত। অসম আন্দোলনৰ পিছত অসমৰ জনজীৱন সুস্থিৰ হ'বলৈ লৈছিলহে মাত্ৰ, আকৌ আহিল 'আলফা'— আকাঙ্ক্ষা, আবেগ আৰু দীৰ্ঘদিন শোষিত মানুহৰ সমৰ্থনকে সম্বল কৰি আকৌ এবাৰ অসম উদ্ধাৰৰ সংগ্ৰাম।

শেষত যিটো প্ৰশ্নই আমাক প্ৰায় সদায়ে আমনি কৰি থাকে সেইটো আপোনালোকক অৱগত কৰাটোৱেই এই লেখাৰ মূল উদ্দেশ্য। সমস্যাবোৰৰ বাৰু সমাধান ক'ত? বহু শ্বহীদৰ জীৱন আত্মত্যাগ আৰু ইমানবোৰ সংগ্ৰামৰ পিছতো কিয় অসম আজিও এনেকৈয়ে আছে? বিভিন্ন শক্তিশালী জাতীয় সংগঠন, বহু গুণী, বুদ্ধিজীৱীৰ আপোচবিহীন কলমশক্তি থকা স্বত্বেও সমস্যাবোৰ আজিও বিৰাজমান কিয়? আমাৰ বাৰু জাতীয় চেতনাৰ অভাৱ নেকি? আপোনালোকৰ উত্তৰ বিচাৰি—

নয়নজ্যোতি বৰা

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (পদাৰ্থ বিজ্ঞান)

চিত্তা- ৭

Books are the store of knowledge and wisdom. They contain variety of pleasures. Reading books makes our mind strong and broaden our outlook. Reading of books gives a great pleasure. They are the best friend of men. One of my favourite writers is Mr. Chetan Bhagat. His fiction books like ‘Revolution 2020’ really inspire us to bring about a change in our societies as well as our country. Through such books, we come into contact with great scholars, poets and philosophers. Books never misguide us. They help us in building our character. By reading books, our sadness is removed. Therefore I think, everyone should develop a habit of reading books from the early age of their lives.

Surajit Saikia

6th Semester (Political Science)

চিত্তা- ৮

‘সফলতা’— আমাৰ চিন্তাশক্তি আৰু সিদ্ধান্তৰ ফলাফল। কেনেধৰণৰ চিন্তাই আমাৰ জীৱন নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব, সেই সিদ্ধান্ত আমিবোৰে নিজে গ্ৰহণ কৰোঁ। সাফল্য এক আকস্মিক ঘটনা নহয়, ই আমাৰ মনোভাৱে আচলতে প্ৰতিফলিত কৰে। অৰ্থাৎ সাফল্য হৈছে আমাৰ মনোভাৱৰ ফলাফল। আমি সন্মুখীন হ’বলগা পৰিস্থিতিসমূহৰ পৰা হাত সাৰিব নোৱাৰো যদিও আমি আমাৰ মনোভাৱ কি হ’ব, তাক নিৰ্বাচিত কৰিব পাৰো। জীৱনলৈ যেতিয়া কোনো কঠিন পৰিস্থিতি আহে, সেই পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হ’বলৈ আমাক মানসিক দৃঢ়তাৰ প্ৰয়োজন। ৰামধেনুৰ এখনৰ সৃষ্টিৰ আঁৰত যেনেকৈ ৰ’দ-বৰষুণ দুয়োটাই অনিবাৰ্য, আমাৰ জীৱনটোও ঠিক তেনেকুৱাই। জীৱনটো ভাল-বেয়া, সুখ-দুখৰ সমন্বয়। দুখ সহিব পাৰিলে শক্তি পাব পাৰি। মূলতঃ আমাৰ জীৱনত ঘটা সকলো ঘটনাৰ পৰা হাত সাৰিব নোৱাৰি, কিন্তু সেই পৰিস্থিতিসমূহৰ বাবে এটা ইতিবাচক মনোভাৱ লৈ আগুৱাব পৰা যায়— এয়া অন্ততঃ আমাৰ পৰিধিৰ ভিতৰত।

ধনমণি হাজৰিকা

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান)

চিত্তা- ৯

নাৰী সমাজৰ মাতৃস্বৰূপ। প্ৰাচীনকালত নাৰীক ভগৱানৰ মৰ্যাদাও প্ৰদান কৰা হৈছিল। আনকি মানুহৰ দ্বাৰা পূজা অৰ্চনাও কৰা হৈছিল। কিন্তু বৰ্তমান দেখা গৈছে যে, নাৰীসকলে সমাজত এক নিম্নখাপৰ মৰ্যাদাহে পাইছে। ভাৰতবৰ্ষৰ দৰে ৰাষ্ট্ৰত নাৰী বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নিৰ্যাতিত আৰু বৈষম্যৰ সন্মুখীন হৈছে। যৌতুক দাবী, ধৰ্ষণ, ডাইনী হত্যা নাৰী নিৰ্যাতন আদি নিত্য নৈমিত্তিক ঘটনাত পৰিণত হৈছে। মানুহে আধুনিকতাৰ পৰশত উন্নতিৰ জখলাত বগাবলৈ সক্ষম হৈছে। তাৰ বিপৰীতে মানুহৰ নামৰ পাষণ্ডৰ কামনাৰ বলি হৈ বহু দুৰ্ভাগীয়া নাৰী। বহুতো লোকে সমাজত ভদ্ৰতাৰ মুখা পিন্ধি ভদ্ৰ হোৱাৰ নাটক কৰিছে যদিও যৌতুক দাবীত নাৰীক নানান ধৰণে শাৰীৰিক আৰু মানসিক অত্যাচাৰ কৰিছে। পৰিয়াল, শিক্ষা, সমাজ, অৰ্থনীতি, ৰাজনীতি আদি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত নাৰীক বিভিন্ন অধিকাৰৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। কোনো কোনো ঠাইত নাৰী বৰ্তমানো ঘৰৰ চাৰিবেৰৰ মাজত আবদ্ধ।

কিন্তু নাৰী মানেই সদায় বৈষম্যৰ বলি নহয়, নাৰী মানেই সদায় ধৰ্ষণৰ বলি নহয়। যুগে যুগে নাৰীয়ে মাতৃৰূপত জন্ম লৈ আহিছে। এখন সুস্থ সমাজ গঢ়াত নাৰীৰ ভূমিকা অপৰহিৰ্য। নাৰীজাতিক সংস্কৃতিৰ বাহক আৰু পোষক হিচাপে গণ্য কৰা হয়। সৃষ্টিৰ ৰাণী নাৰী অবিহনে সকলো শূন্য। অতীজৰে পৰা দেশৰ কাৰণে, দহৰ কাৰণে, নিজ স্বামীৰ কাৰণে নাৰীয়ে বলিদান দি আহিছে। কনকলতা, মূলাগাভৰু জয়মতীৰ উদাহৰণো আমি জানো।

কিন্তু তাৎপৰ্যপূৰ্ণ কথা যে, যিমানেই মানুহৰ জ্ঞানৰ ভঁৰাল চহকী হৈছে, সিমানেই নাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনাবোৰ বৃদ্ধিহে পাইছে। বৰ্তমানৰ বিশ্বায়নৰ যুগত সমাজৰ সকলো দিশৰ উন্নতি হৈছে যদিও নাৰী সুৰক্ষাৰ বিষয়টোত এতিয়াও অধিক গুৰুত্ব প্ৰদানৰ প্ৰয়োজন আছে।

জ্যোতিমণি ৰাজখোৱা

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (ৰাজনীতি বিজ্ঞান)

College Life! I'll never forget it

College!!! I still vividly remember my first day in college. I was so excited in meeting new people. College felt like a liberation for me.

It was a bit difficult at first to be with people I never knew. I didn't know how to behave just to fit in, but eventually everything went smoothly. I met wonderful friends who are still my best buddies.

And now I am going to miss my crazy buddies and all the fun filled adventures we used to do together. Now that all of us have gone our separate ways. It is really difficult to have a 'get together'. The only way is to carry on and let the times we had together be memories.

Every college is a dry run of the rest of our lives. It is a training ground on how to be successful and become good people. College life is pretty fun and interesting. Yes even though some subjects are boring and dull. Apart from this dullness, the other subjects are really interesting and enjoyable. So yeah! just enjoy college life while you can, because it comes only once in your lifetime.

Priyanka Gayan

6th Sem (Political Science)

এটা সামাজিক চৰ্চাৰ বিষয়- Corruption। সততে সকলোৰে মুখত শুনিবলৈ পাওঁ চৰকাৰী কাৰ্যালয়সমূহত উৎকোচ বা ঘোচ লোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিৰক্তিসূচক মন্তব্য। চৰকাৰী কাৰ্যালয়ৰ চতুৰ্থ বিভাগৰ কৰ্মচাৰীৰ পৰা উচ্চপদস্থ বিষয়ালৈকে সকলোৱেই ঘোচখোৰ বুলি সাধাৰণ লোকসকলে হুমুনিয়াহ কাঢ়ে। মই নিজেও ব্যক্তিগতভাৱে তেনে অভিজ্ঞতা পাইছোঁ। সেইবাবেই এটা কথা অনুধাৱন কৰিছোঁ যে, প্ৰকৃততে আমাৰ সমাজখনৰ এনে দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত অৱস্থাৰ সৃষ্টি কৰিছোঁ আমি নিজেই— আমাৰ সাধাৰণ মানুহবোৰেই। আমাৰ নিজৰ কামোৰৰ সোনকালে কৰিবলৈ গৈ আমি ঘোচ দিওঁ, অথচ এবাৰো ভাবি নাচাওঁ যে আমাতকৈ বহুগুণে বেছি দুৰ্দশাগ্ৰস্ত আৰু অভাৱী মানুহবোৰ কেৱল ঘোচ দিব নোৱাৰাৰ বাবেই পাবলগা সুবিধাৰ পৰা বঞ্চিত হয়। আমি যদি সকলোৱেই আগবাঢ়ি আহি প্ৰতিজ্ঞাবদ্ধ হওঁ যে- আমি কোনো প্ৰকাৰেই ঘোচ নিদিওঁ, তেতিয়া চৰকাৰী বিষয়াসকলে কাৰ পৰা উৎকোচ ল'ব? নিশ্চিতভাৱে তেওঁলোকে আমাৰ কাম কৰিবলৈ বাধ্য হ'ব আৰু তেতিয়া সকলো শ্ৰেণীৰ লোকে সমানে সুবিধাবোৰ লাভ কৰিব। সমাজৰ সকলোৱে একত্ৰিত আৰু প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ হৈ নিৰ্দিষ্ট বাটত আগবাঢ়িলেহে একো একোটা সামাজিক পৰিৱৰ্তন সম্ভৱ বুলি মই ভাবোঁ।

অৰ্ণৱ বুঢ়াগোহাঁই

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (কলা শাখা)

চিত্তা- ১২

এখন দেশ বা সমাজৰ মূল ধৰণী হ'ল যুৱ সমাজ তথা ছাত্ৰ সমাজ। যুৱ সমাজৰ অন্তৰত লুকাই থাকে অদমনীয় সাহস, উদ্যম আৰু দুৰ্বাৰ সৃজনীশক্তি, যি শক্তিৰ আধাৰতেই দেশৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে। এই যুৱকসকল যদি পথভ্ৰষ্ট হয়, বিপথগামী হয়, তেন্তে আমি এখন সুন্দৰ সমাজ, এখন সুন্দৰ দেশ আৰু এটা সুন্দৰ মানৱ জাতি হিচাপে বৰ্তি থাকিব নোৱাৰিম।

বৰ্তমান সময়ত চৌদিশে প্ৰচাৰিত কাকত, আলোচনী, দূৰদৰ্শন আদিত সমালোচিত এটাই বিষয় হ'ল যুৱ উচ্ছৃংখলতা। উচ্ছৃংখলতা তথা নিম্নগামী যুৱ মানসিকতাৰ গৰাহত পৰি বৰ্তমান প্ৰজন্মই পাহৰি পেলাইছে নিজৰ অস্তিত্ব। বাতৰি কাকতত প্ৰতিদিনে প্ৰকাশ পোৱা হত্যা, লুণ্ঠন, ধৰ্ষণ আদি অপকৰ্মবোৰে আমাক ভাবিবলৈ বাধ্য কৰাইছে যে সঁচাকৈ আমি সভ্য জগতৰ প্ৰাণীনে?

যুৱ শক্তিৰ উচ্ছৃংখলতাৰ এটি মূল কাৰণ হ'ল অভিভাৱকৰ অনুশাসনহীনতা। শিশুৰ শিক্ষাৰ কঠিয়াতলি হ'ল ঘৰখন। আচাৰ-ব্যৱহাৰ, শিষ্টাচাৰ, নম্ৰতা, ভদ্ৰতা আদি সজগুণবোৰ ঘৰখনৰ পৰাই আহে। কিন্তু এচাম অভিভাৱকে সন্তানৰ প্ৰতিটো ইচ্ছা পূৰণ কৰিবলৈ গৈ হাতত তুলি দিছে অপৰ্যাপ্ত টকা, বিলাসী গাড়ী, ম'বাইল আদি। এনে সন্তানৰ হাততে লুপ্তি হয় নাৰীৰ শালীনতা আৰু কলুষিত হয় সমাজৰ বাতাবৰণ।

যুৱ উচ্ছৃংখলতাৰ আন এটি কাৰণ হ'ল মাদক দ্ৰব্যৰ অবাধ প্ৰচলন। আনহাতে, সন্তীয়া ৰাজনীতিৰ কবলত পৰি দেশ সেৱাৰ নামত দুৰ্নীতি, কেলেংকাৰীত লিপ্ত হৈ এচাম যুৱক-যুৱতী উচ্ছৃংখল হৈ পৰা দেখা গৈছে।

কম্পিউটাৰ, টি.ভি আদিত উপলব্ধ অশ্লীল নৃত্য-গীত, বিজ্ঞাপনৰ নগ্নচিত্ৰ, বিভিন্ন প্ৰান্তৰ অপৰাধজনিত ঘটনা, অপৰাধীৰ অদ্ভুত কলা-কৌশল আদিয়ে তেওঁলোকৰ মনত ধুমুহাৰ সৃষ্টি কৰিছে।

যুৱ সমাজক সং পথলৈ অনাত অভিভাৱকসকল, অগ্ৰজসকল আৰু জ্যেষ্ঠসকলৰ দায়িত্ব অপৰিসীম। আমাৰ শিক্ষক, অভিভাৱক, যুৱক-যুৱতী সচেতন সকলো তৎপৰ হৈ যুৱ উচ্ছৃংখলতাৰ ৰোধ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি অহাটো বাধ্যনীয়।

সুচিত্ৰা শৰ্মা

বৰ্ষ যোগাসিক (শিক্ষা বিভাগ)

চিত্তা- ১৩

আমাৰ সমাজখন উন্নতিৰ জখলাৰে দোপতদোপে আগুৱাই গৈছে। সময়ৰ খোজত খোজমিলাই আমিও আগবাঢ়ি গৈছেছো। আমাৰ মাজত Internet ব্যৱহাৰৰ মাত্ৰাও দ্ৰুতগতিত বাঢ়িছে। সমানুপাতিকভাৱে Iphone/ Tablet ৰ ব্যৱহাৰৰ মাত্ৰাও বাঢ়িব ধৰিছে। Internet ৰ যোগেদি আমি প্ৰয়োজনীয় তথ্য-পাতি সংগ্ৰহ কৰিব পাৰিছো। ইয়ে আমাৰ সময়ৰ অপচয় হ'বলৈ নিদি উপকাৰ সাধিছে। কিন্তু ইয়াৰ বিপৰীতে Internet এ আমাক পৰনিৰ্ভৰশীল কৰি তুলিছে। ইয়ে আমাক বহুমূলীয়া সাহিত্যৰ কিতাপবোৰৰ সোৱাদ লোৱাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিছে। আমি অধ্যয়নবিমুখ হৈ পৰিছো। আমাৰ এনে অধ্যয়ন বিমুখিতাই লেখক-সাহিত্যিকসকলৰ সাহিত্য প্ৰতিভাক অৱহেলা কৰিছে। ফলস্বৰূপে, আমাৰ সমাজত সাহিত্যচৰ্চা কৰা লোক কমি আহিবলৈ ধৰা দেখা গৈছে। আমি Internet ৰ ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব, কিন্তু নিৰ্দিষ্ট এটা সময়লৈকেহে। সেইবোৰৰ পৰা আঁতৰি আমি যদি কিছুসময় কিতাপৰ মাদকতাত ডুব যাওঁ, ইয়ে আমাৰ মন সতেজ কৰি তুলিব।

কাৰ্ত্তিক চন্দ্ৰ শৰ্মা

ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক (ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ)

‘অসমীয়াই নিজৰ পৰিচয় পাহৰিলে, নৱ-প্ৰজন্মই নিজা ভাষা-সংস্কৃতি এৰি আনক অনুকৰণ কৰিবলৈ ল’লে’— ইত্যাদি ধৰণৰ বিভিন্ন মন্তব্য আমি প্ৰচাৰ মাধ্যম যেনে- টি.ভি., বাতৰিকাকত, আলোচনী, ফেচবুক-টুইটাৰ-ৱাটছএপ আদিৰ যোগেদি পঢ়িবলৈ পাওঁ। এইবোৰ পঢ়ি শুনি প্ৰায়েই নিজৰ ভিতৰখনলৈ ভুমুকিয়াই চাওঁ। অনুভৱ কৰিবলৈ চাওঁ মই ‘অসমীয়া’ বুলি। কিন্তু বাৰে বাৰে চঞ্চল হৈ পৰোঁ এটা প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি— ‘কোনটো গোষ্ঠীৰ ইতিহাসৰ প্ৰণালীগত অধ্যয়ন কৰি আমি আজিৰ এই ‘সংজ্ঞা বিহীন অসমীয়া’ৰ পৰ্যায়ত উপনীত হৈছো?’ উত্তৰত পাওঁ বহুতো গোষ্ঠীৰ সংমিশ্ৰণৰ জিলিঙনি। আমি নিজক এটা জাতি বুলি ভাবিম কিদৰে যদিহে আমাৰ ভিতৰৰ প্ৰতিটো জনগোষ্ঠীয়ে সুকীয়া পৰিচিতি লাভৰ সংগ্ৰাম কৰি থাকে? এনে অৱস্থাত অসমীয়া হ’বলৈ কোনো নথকাটোৱে স্বাভাৱিক— তাৰ বাবে নতুন প্ৰজন্ম কেনেকৈ জগৰীয়া হ’ব পাৰে! ইমানবোৰ জাতিগত খেলিমেলিৰ কোনো এটা উত্তৰ নোহোৱাকৈ কিদৰে এটা সুস্থিৰ অৱস্থা পোৱা সম্ভৱ- সেয়া আমাৰ চিন্তাৰ পৰিধিৰ বাহিৰত। কিন্তু এটা কথা ঠিক যে সংস্কৃতিৰ সমন্বয় হ’বই, আগৰে পৰা হৈ আহিছে। সমন্বয়ক বাধা দিয়াটো অসম্ভৱ— ই এক স্বাভাৱিক প্ৰক্ৰিয়া। কাৰণ সংস্কৃতিৰ আদান প্ৰদানেই ভালপোৱা প্ৰকাশৰ পুৰাতন বাট। আমি আশৈশৱ পাই অহা ভাষা-সংস্কৃতিৰ প্ৰতি নিশ্চয় আমাৰ এক অকৃত্ৰিম প্ৰেম থাকে। কিন্তু ইয়াৰ অৰ্থ এইটো নহয় যে আমি আনৰ ভাললগা খিনিকো জোৰ কৰি আঁতৰাই ৰাখিম। নিজস্বৰ প্ৰতি থকা প্ৰেমৰ ওপৰত আত্মবিশ্বাস নাথাকিলেহে মানুহে এইদৰে আনৰখিনি ‘বেলেগ’ বুলি আঁতৰাই ৰাখে। আমাৰ স্ব-সত্তা আমাৰ অন্তৰত সদায়ে আছে আৰু থাকিব। তাকে আকৌ সুকীয়াকৈ আছে বুলি ‘স্ব’ অফ ঘোষণা কৰি তথা তেনে নকৰা সকলৰ সমালোচনা কৰি থাকিলে পৃথিৱীৰ কোনো সমস্যাৰে সমাধান নহয়, উন্নতি নহয়। প্ৰকৃততে যিয়ে যি গোষ্ঠীৰ পৰাই নাহক, প্ৰত্যেক মানুহৰে জীৱনৰ মূলমন্ত্ৰ ‘কৰ্ম’ হোৱা উচিত। কৰ্মৰে আত্মশোধন কৰাৰ পিছতহে এখন সমাজ শোধন কৰাটো সম্ভৱ বুলি মই ভাবোঁ।

প্ৰণামিকা গোস্বামী

ষষ্ঠ যাত্ৰাসিক (ইংৰাজী বিভাগ)

কলেজ কেম্পাছ

তত্ত্বাবধায়ক- শ্রীযুত পৰাগ দাহাল
সম্পাদক- প্ৰণামিকা গোস্বামী
পৰিকল্পনা- নয়নজ্যোতি নাথ
বেটুপাত- আমোদ কুমাৰ শৰ্মা
ব্যৱস্থাপনা- কলিয়াবৰ মহাবিদ্যালয়ৰ
ষষ্ঠ যাণ্মাসিকৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল

মূল্য- ৫.০০ টকা

বিশেষ কৃতজ্ঞতা- ড° হিৰণ্য কুমাৰ চলিহা, অধ্যক্ষ,
কলিয়াবৰ মহাবিদ্যালয়
পবিত্ৰ হাজৰিকা, পাখি প্ৰেছ